

DECIZIA NR. 13

privind soluționarea contestației formulate de **SC SRL**
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice
sub nr.

Prin contestația înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice sub nr., **SC SRL** se îndreaptă împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..2008, referitor la suma totală de lei, din care:

- lei - taxa pe valoare adăugată stabilită suplimentar de plată;
- lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoare adăugată stabilită suplimentar de plată.

Totodată, prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr./2008, se îndreaptă și împotriva sumei de „minus” de 14 lei reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar.

De asemenea, **SC SRL** contestă și Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr./2008 și Dispoziția de măsuri nr./2008 întocmite de către organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabilii Mijlocii, Activitatea de Inspecție Fiscală.

Contestația este depusă în termen legal prevăzut de art.207(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că, în speță, sunt întrunite dispozițiile art.205 și art.209 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Serviciul Soluționare Contestații, din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice, este legal investit cu soluționarea contestației.

I. Prin contestația formulată **SC SRL** solicită anularea Raportului de inspecție fiscală nr./2008, Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr./2008, Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr./2008 și a Dispoziției de măsuri nr./2008 întocmite de către organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabilii Mijlocii, Activitatea de Inspecție Fiscală.

Constatarea precizează faptul că, în urma controlului de fond efectuat de către organele de inspecție fiscală pentru perioada 01.10.2004 – 30.09.2008 s-a reținut în sarcina societății obligația de plată către bugetul de stat suma de lei.

De asemenea, se susține că constatările organelor de inspecție fiscală, privind faptul că societatea a înregistrat cu întârziere atribuirea calității de plătitor de taxa pe valoare adăugată, au „procedat doar la colectarea T.V.A. aferentă veniturilor înregistrate pe perioada 01.07.2005 – 31.10.2005, ... în conformitate cu prevederile Titlului VI punctul 56 alin (4) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, actualizată până la data de 04.07.2005, nu pot fi

luate în considerare ca temeinice, din moment ce tocmai legea invocată de organele de control precizează clar la art.152 alin.(3) din Codul fiscal ” ... În situația în care se constată că persoana în cauză a solicitat cu întârziere atribuirea calității de plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal, autoritatea fiscală este îndreptățită să solicite plata taxei pe valoarea adăugată pe perioada scursă între data la care persoana în cauză avea obligația să solicite înregistrarea ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată în regim normal și data de la care înregistrarea a devenit efectivă, conform procedurii prevăzute prin norme.”

Totodată, contestatoarea susține că „însuși organul de control în Raportul de inspecție fiscală precizează faptul că pentru solicitarea cu întârziere a atributului fiscal de plătitor de TVA societatea noastră a fost sancționată contravențional la data respectivă, iar evidența contabilă a fost corectată în conformitate cu normele legale”, astfel că, „nu pot fi aplicate mai multe sancțiuni, mai mult textul de lege nu poate fi interpretat trunchiat privind doar colectarea TVA, în condițiile în care noi am întocmit și condus evidența contabilă în conformitate cu normele legale în domeniu”.

Contestatoarea menționează că, din cuprinsul actului de control se observă o preocupare exclusivă pentru „creare unui cadru formativ de imagine, declarativ fără acțiuni concrete și supoziții legice, propice calculației de dobânzi și penalități”, motiv pentru care contestatoarea solicită anularea sancțiunilor penalizatoare aferente taxei pe valoare adăugată.

În concluzie, contestatoarea precizează că „În probatoriu pentru dovedirea celor susținute de noi înțelegem să depunem o expertiză contabilă de specialitate, necesară pentru edificarea cauzei sub toate aspectele”.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr./2008, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr./2008, s-a stabilit în sarcina societății obligații fiscale în sumă totală de lei.

Organele de inspecție fiscală au procedat la efectuarea inspecției fiscale generale, pentru perioada 01.10.2004 – 30.09.2008.

1. Taxa pe valoarea adăugată

Verificarea a fost efectuată pentru perioada 01.07.2005 – 30.09.2008.

Societatea este plătitoare de taxa pe valoarea adăugată prin depășirea plafonului special de scutire, de la data de 01.11.2005.

A) În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată deductibilă, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu își exercită dreptul de deducere a taxei pe valoare adăugată aferentă bunurilor achiziționate de la data înregistrării ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată. Astfel, organele de inspecție fiscală au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă bunurilor achiziționate, în conformitate cu prevederile art.145, alin. (11) și alin.(12) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal (actualizată până la data de 27.07.2005).

În urma verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au stabilit că, conform balanței contabile întocmită la data de 31.10.2005, societatea avea dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă bunurilor achizițiilor, situația prezentându -se astfel:

1. - sold debitor cont 371 “Mărfuri” –lei
- sold creditor cont 378 “Diferențe de preț la mărfuri” –lei
- sold debitor al contului 371 la preț de achiziție –

- TVA cu drept de deducere pentru stocul de marfă –
2. Mijloce fixe achiziționate cu cel mult 90 zile anterior înregistrării: sold debitor al contului 231 "Imobilizări în curs" - lei,
TVA cu drept de deducere aferent –

Urmare a celor de mai sus organele de inspecție au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă totală de lei.

B) În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată colectată, organele de inspecție fiscală au constatat că, societatea a depășit plafonul de scutire de 2 miliarde lei la data de 31.05.2005, iar solicitarea înregistrării ca plătitor de taxa pe valoare adăugată este depusă la D.G.F.P. Caraș-Severin, Administrația Finanțelor în data de 30.09.2005 prin cererea nr.30953, contesatoarea fiind înregistrată ca plătitor de taxa pe valoare adăugată începând cu data de 01.11.2005. Pentru depunerea cu întârziere a cererii privind luarea în evidență ca plătitor de taxa pe valoare adăugată a fost sancționată contravențional cu amendă, prin procesul verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr./2005 întocmit de către organele fiscale ale A.F.P. Totodată, organele de inspecție fiscală au constatat că, în conformitate cu prevederile art.152, alin.(1) și alin.(3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal (actualizată până la data de 01.06.2005), **SC SRL** avea obligația să solicite înregistrarea ca plătitor de taxa pe valoare adăugată în regim normal, în termen de 10 zile de la data depășirii plafonului, astfel începând cu data de 01.07.2005 să fie luat în evidență ca plătitor de taxa pe valoare adăugată.

Având în vedere faptul că, societatea a solicitat cu întârziere atribuirea calității de plătitor de taxa pe valoare adăugată, organele de inspecție fiscală au procedat, în conformitate cu prevederile Titlului VI punctul 56, alin.(4) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal (actualizată până la data de 04.07.2005), la colectarea taxei pe valoare adăugată aferentă veniturilor înregistrate pentru perioada 01.07.2005 – 31.10.2005 lei, în sumă de totală lei (perioada scursă între data la care societatea avea obligația să solicite înregistrarea și data înregistrării efective), rezultând diferența de taxa pe valoare adăugată în sumă de lei.

Ca urmare a faptului că în urma verificării, organele de inspecție fiscală au constatat diferențe atât în ceea ce privește taxa pe valoare adăugată deductibilă cât și taxa pe valoare adăugată colectată, stabilind în sarcina societății diferența de taxa pe valoare adăugată de plată în sumă de 69.399 lei.

Pentru neplată la termen a diferenței de taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de lei de la data scadenței până la data de 27.11.2008 și penalități de întârziere în sumă de lei, în conformitate cu prevederile art.115, art.116 și art.120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, actualizată până la data de 15.07.2005 (anexa nr.1).

2. Impozitul pe profit

Perioada verificată este 01.10.2004 – 30.09.2008.

În urma verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că, la data de 31.12.2005 societatea înregistrează un profit impozabil de lei, cu un impozit pe profit aferent de lei. Având în vedere cele prezentate la punctul 1 referitor la taxa pe valoare adăugată, organele de inspecție fiscală au recalculat profitul impozabil aferent anului 2005 prin diminuarea veniturilor înregistrate, cu diferența de taxa pe valoare adăugată în sumă

de lei, rezultând la data de 31.12.2005 un impozit pe profit înregistrat și declarat în plus în sumă de lei.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că în anii 2006 și 2007 societatea înregistrează perisabilități peste limita legală, în sumă de lei, respectiv în sumă de lei, invocând în acest sens prevederile art.21, alin.3), lit.d) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și ale art.13, lit.a) din H.G. nr.831/2004 privind aprobarea normelor privind limitele admisibile de perisabilitate la mărfuri în procesul de comercializare.

Urmare a celor de mai sus, organele de inspecție fiscală, au procedat la recalcularea profitului impozabil atât pentru anul 2006, cât și pentru anul 2007. Astfel pentru anul 2006 au stabilit diferența de impozit pe profit în sumă de lei, iar ca urmare a faptului că la 31.12.2005 a rezultat un impozit pe profit recalculat și achitat în plus, în sumă de lei, pentru diferența de impozit pe profit mai sus menționată aferentă anului 2006, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea nu datorează majorări de întârziere.

Pentru anul 2007, organele de inspecție fiscală au stabilit diferența de impozit pe profit în sumă de, iar ca urmare a faptului că la 31.12.2006 a rezultat un impozit pe profit recalculat și achitat în plus, în sumă de, pentru diferența de impozit pe profit mai sus menționată aferentă anului 2007, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea nu datorează majorări de întârziere.

Urmare a celor de mai sus, respectiv că în sarcina societății, pentru perioada verificată s-a stabilit diferența de impozit pe profit în sumă de lei, iar conform constatărilor organelor de inspecție fiscală prezentate la punctul 1 societatea, prezenta la data de 31.12.2005 un impozit pe profit înregistrat, declarat și achitat în plus în sumă de, a rezultat un impozit pe profit achitat în plus în sumă de lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate, se rețin următoarele:

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a solicitat **SC SRL** precizarea sumei contestate, individualizată pe tipuri de impozite, taxe, precum și accesorii ale acestora.

Adresa mai sus menționată a fost primită de contestatoare în data de 23.01.2009, confirmarea de primire fiind anexată la dosarul cauzei, fără a răspunde solicitării din adresa sus menționată, până la data emiterii prezentei decizii.

1. Referitor la taxa pe valoare adăugată

cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice prin Serviciul Soluționare Contestații, este dacă societatea datorează taxa pe valoare adăugată și accesoriile aferente, pentru perioada scursă între data la care avea obligația să solicite înregistrarea și data înregistrării efective, în condițiile în care a depășit plafonul special de scutire de taxa pe valoare adăugată și nu a solicitat înregistrarea ca plătitor de taxa pe valoare adăugată în regim normal, în termen legal.

În fapt, urmare a verificării efectuate de către organele de inspecție fiscală au constatat că, societatea a depășit plafonul special de scutire a taxei pe valoarea adăugată la data de 31.05.2005, solicitând ulterior prin cererea nr. din data de 30.09.2005 înregistrarea ca plătitor de taxa pe valoare adăugată la Administrația Finanțelor Publice. Pentru depunerea cu întârziere a cererii de luare în evidență ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată, societatea a fost sancționată contravențional cu amenda prin procesul verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr. 2005 întocmit de către organele fiscale A.F.P.

Având în vedere că societatea a solicitat cu întârziere atribuirea calității de plătitor de taxa pe valoarea adăugată, organele de inspecție fiscală au procedat, în conformitate cu prevederile Titlului VI punctul 56, alin.(4) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, la colectarea taxei pe valoare adăugată aferentă veniturilor, înregistrate pentru perioada 01.07.2005 – 31.10.2005 (perioada scursă între data la care societatea avea obligația să solicite înregistrarea și data înregistrării efective), în sumă totală de lei, rezultând diferența de taxa pe valoare adăugată colectată în sumă de lei.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au mai constatat că, **SC SRL** nu și-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă bunurilor achiziționate la data înregistrării ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată. Ca urmare, organele de inspecție fiscală au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă bunurilor achiziționate, în conformitate cu prevederile art.145, alin.(11) și alin.(12) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, actualizată până la data de 27.07.2005

Situația bunurile achiziționate de către societate pentru care avea drept de deducere, conform balanței contabile întocmită la data de 31.10.2005, se prezintă astfel:

1. - sold debitor cont 371 "Mărfuri" –lei
  - sold creditor cont 378 "Diferențe de preț la mărfuri" –lei
  - sold debitor al contului 371 la preț de achiziție –
  - TVA cu drept de deducere pentru stocul de marfă – .

2. Mijloce fixe achiziționate cu cel mult 90 zile anterior înregistrării: sold debitor al contului 231 "Imobilizări în curs " - lei,
TVA cu drept de deducere aferent – 1

Având în vedere cele de mai sus, organele de inspecție au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei.

Urmare a faptului că în urma verificării, organele de inspecție fiscală au constatat diferențe atât la taxa pe valoarea adăugată deductibilă cât și la taxa pe valoarea adăugată colectată, au stabilit în sarcina societății diferența de taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de lei.

Pentru neplata la termen a diferenței de taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de lei de la data scadenței până la data de 27.11.2008 și penalități de întârziere în sumă de lei, în conformitate cu prevederile art.115, art.116 și art.120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, actualizată până la data de 15.07.2005.

În drept, sunt incidente prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd:

“(1) Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată persoanele impozabile a căror cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 2 miliarde lei, denumit în continuare plafon de scutire, dar acestea pot opta pentru aplicarea regimului normal de taxă pe valoarea adăugată.

(2) Persoanele impozabile nou-înființate pot beneficia de aplicarea regimului special de scutire, dacă declară că vor realiza anual o cifră de afaceri estimată de până la 2 miliarde lei inclusiv și nu optează pentru aplicarea regimului normal de taxă pe valoarea adăugată. Persoanele impozabile înregistrate fiscal, care ulterior realizează operațiuni sub plafonul de scutire prevăzut la alin.(1), se consideră că sunt în regimul special de scutire, dacă nu optează pentru aplicarea regimului normal de taxă pe valoarea adăugată.

(3) Persoanele impozabile, care depășesc în cursul unui an fiscal plafonul de scutire, sunt obligate să solicite înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal, în termen de 10 zile de la data constatării depășirii. Pentru persoanele nou-înființate, anul fiscal reprezintă perioada din anul calendaristic, reprezentată prin luni calendaristice scurse de la data înregistrării până la finele anului. Frațiunile de lună vor fi considerate o lună calendaristică întreagă. Persoanele care se află în regim special de scutire trebuie să țină evidența livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii, care intră sub incidența prezentului articol, cu ajutorul jurnalului pentru vânzări. Data depășirii plafonului este considerată sfârșitul lunii calendaristice în care a avut loc depășirea de plafon. Până la data înregistrării ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal se va aplica regimul de scutire de taxă pe valoarea adăugată. În situația în care se constată că persoana în cauză a solicitat cu întârziere atribuirea calității de plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal, autoritatea fiscală este îndreptățită să solicite plata taxei pe valoarea adăugată pe perioada scursă între data la care persoana în cauză avea obligația să solicite înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal și data de la care înregistrarea a devenit efectivă, conform procedurii prevăzute prin norme.
[...]. “

coroborat cu prevederile pct.56, alin. (4) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal (actualizata pana la data de 4 iulie 2005*)

“(4) În cazul persoanelor impozabile care au depășit plafonul de scutire, dar nu au solicitat înregistrarea ca platitori de taxa pe valoarea adaugată în regim normal, conform prevederilor art.152 alin. (3) din Codul fiscal, organele fiscale vor proceda astfel:

a) în situația în care abaterea de la prevederile legale se constată înainte de înregistrarea persoanelor impozabile ca platitori de taxa pe valoarea adaugată, organul fiscal va solicita plata taxei pe valoarea adaugată pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze pe perioada scursă între data la care avea obligația să solicite înregistrarea ca platitor de taxa pe valoarea adaugată în regim normal și data constatării abaterii. Pe perioada cuprinsă între data constatării de către organele fiscale a nerespectării obligației de a solicita înregistrarea ca platitor de taxa pe valoarea adaugată și data înregistrării efective, persoana impozabilă aplică regimul special de scutire prevazut de art. 152 din Codul fiscal, însa are obligația de a plăti la buget taxa pe care ar fi trebuit să o colecteze pentru livrarile de bunuri și prestarile de servicii efectuate în aceasta perioadă;

b) în situația în care abaterea de la prevederile legale se constată ulterior înregistrării ca platitor de taxa pe valoarea adaugată a persoanei impozabile, organele fiscale vor solicita plata la buget a taxei pe valoarea adaugată pe care persoana impozabila ar fi avut obligația să o colecteze pe perioada scursa între data la care avea obligația să solicite

înregistrarea ca platitor de taxa pe valoarea adăugată în regim normal și data la care înregistrarea a devenit efectivă. “

De asemenea prevederile art.156, alin.(1), lit.a) și alin.(2), lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, stipulează:

“ (1) Persoanele impozabile, înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, au următoarele obligații din punct de vedere al evidenței operațiunilor impozabile:

a) să țină evidența contabilă potrivit legii, astfel încât să poată determina baza de impozitare și taxa pe valoarea adăugată colectată pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii efectuate, precum și cea deductibilă aferentă achizițiilor;

(2) Persoanele înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată trebuie să întocmească și să depună la organul fiscal competent, pentru fiecare perioadă fiscală, până la data de 25 a lunii următoare perioadei fiscale inclusiv, decontul de taxă pe valoarea adăugată, potrivit modelului stabilit de Ministerul Finanțelor Publice. Operațiunile prevăzute la art.150 alin. (1) lit. b) și art.151 alin. (1) lit. b) vor fi evidențiate în decontul de taxă pe valoarea adăugată atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă. Pentru plătitorii de taxă pe valoarea adăugată în regim mixt se aplică prevederile art.147, pentru determinarea taxei de dedus. “

Potrivit prevederilor legale menționate mai sus, persoanele impozabile care depășesc în cursul unui an fiscal plafonul de scutire de 2 miliarde lei, au obligația legală să solicite înregistrarea ca plătitor de taxa pe valoare adăugată în regim normal, în termen de 10 zile de la data depășirii cifrei de afaceri realizate. Totodată, după depășirea plafonului de scutire persoanele impozabile sunt obligate atât la înregistrarea ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată, cât și la ținerea evidenței contabile a operațiunilor impozabile, astfel încât să se poată determina baza de impozitare și taxa pe valoarea adăugată colectată pentru livrarile de bunuri, precum și cea deductibilă aferentă achizițiilor, să întocmească și să depună la organul fiscal competent la termenul legal, decontul de taxa pe valoarea adăugată.

În cazul în speță, se reține că, **SC SRL** a depășit plafonul de scutire la data de 31.05.2005 și nu a solicitat înregistrarea ca plătitor de taxa pe valoare adăugată în termen de 10 zile, conform prevederilor legale anterior menționate, respectiv până la data de 10.06.2005, pentru a fi luată în evidență ca plătitor de taxa pe valoare adăugată începând cu data de 01.07.2005; contestatoarea a solicitat luarea în evidență, prin cererea nr.30953/30.09.2005, fiind înregistrată ca plătitor de taxa pe valoare adăugată începând cu data de 01.11.2005. Astfel, de la data la care avea obligația să solicite înregistrarea ca platitor de taxa pe valoarea adăugată în regim normal, respectiv la data de 01.07.2005 și data la care înregistrarea a devenit efectivă, respectiv la data de 31.10.2005, conform prevederilor legale mai sus menționate, societatea avea obligația să colecteze și să plătească taxa pe valoare adăugată, pentru perioada 01.07.2005 – 31.10.2005.

În ceea ce privește afirmația contestatoarei, că „s-a procedat doar la colectarea T.V.A. aferentă veniturilor înregistrate pe perioada 01.07.2005 – 31.10.2005” nu poate fi reținută în susținerea cauzei, întrucât așa cum reiese din textele de lege mai sus enunțate, „autoritatea fiscală este îndreptățită să solicite plata taxei pe valoarea adăugată pe perioada scursă între data la care persoana în cauză avea obligația să solicite înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal și data de la care înregistrarea a devenit efectivă”. Mai mult decât atât, organele de inspecție fiscală în conformitate cu prevederile pct.56, alin.(4), lit.b), alin.(5) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a **Legii nr. 571/2003** privind Codul fiscal

(actualizată până la data de 04.07.2005) și art.145, alin.(11) și alin.(12) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal (actualizată până la data de 27.07.2005), care precizează:

„pct.56 (4) În cazul persoanelor impozabile care au depășit plafonul de scutire, dar nu au solicitat înregistrarea ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată în regim normal, conform prevederilor art. 152 alin. (3) din Codul fiscal, organele fiscale vor proceda astfel: (...)

b) în situația în care abaterea de la prevederile legale se constata ulterior înregistrării ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată a persoanei impozabile, organele fiscale vor solicita plata la buget a taxei pe valoarea adăugată pe care persoana impozabilă ar fi avut obligația sa o colecteze pe perioada scursă între data la care avea obligația sa solicite înregistrarea ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată în regim normal și data la care înregistrarea a devenit efectivă.

(5) În ambele situații prevăzute la alin. (4), la data înregistrării ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată, persoana impozabilă beneficiază de dreptul de deducere aferent bunurilor achiziționate, conform art. 145 alin. (11) și (12) din Codul fiscal. Taxa pe valoarea adăugată dedusă se înscrie în primul decont de taxa pe valoarea adăugată deus la organul fiscal. „

„Art. 145

(...)

(11) Orice persoană impozabilă, care a aplicat regimul special de scutire prevăzut la art. 152, și ulterior trece la aplicarea regimului normal de taxă pe valoarea adăugată, are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată la data înregistrării ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (12), pentru:

a) bunuri de natura stocurilor, conform reglementărilor contabile, care se află în stoc la data la care persoana respectivă a fost înregistrată cu plătitor de taxă pe valoarea adăugată;

b) bunuri de natura mijloacelor fixe, care au fost achiziționate cu cel mult 90 de zile anterior datei de înregistrare ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată.

(12) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin. (11), trebuie îndeplinite următoarele condiții:

a) bunurile respective urmează a fi folosite pentru operațiuni cu drept de deducere;

b) persoana impozabilă trebuie să dețină o factură fiscală sau un alt document legal aprobat care justifică suma taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor achiziționate. », au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoare adăugată aferentă bunurilor achiziționate la adata înregistrării ca plătitor de taxa pe valoare adăugată, respectiv la data de 31.10.2005, în sumă totală de 9.950 lei.

De asemenea, susținerea contestatoarei referitoare la faptul că, ”societatea noastră a fost sancționată contravențional la data respectivă, iar evidența contabilă a fost corectată în conformitate cu normele legale”, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât conform bilanțelor de verificare la 31.10.2005 și 31.12.2005, anexate la dosarul cauzei și a precizărilor organelor de inspecție fiscală în cuprinsul Referatului cu propuneri de soluționare a contestației, la data de 31.10.2005 societatea înregistrează total venituri impozabile (total sume cont 704 și 707), suma de lei, iar la data 31.12.2005 societatea înregistrează total sume precedente în conturile 704 și 707 suma de lei, rezultând astfel veniturile aferente lunii noiembrie 2005 în sumă de, iar TVA colectată declarată de către societate prin decontul de TVA întocmit pentru luna noiembrie este de) care corespunde cu total sume precedente ale contului 4427 din bilanța de

verificare întocmită pentru luna decembrie 2005, astfel că susținerile contestatoarei în ceea ce privește corectarea evidenței contabile, nu se justifică.

În ceea ce privește susținerea contestatoarei referitoare la faptul că societatea a fost sancționată contravențional prin Procesul verbal nr. pentru solicitarea cu întârziere a atributului fiscal de plătitor de taxa pe valoarea adăugată, iar „pentru aceiași faptă nu pot fi aplicate mai multe sancțiuni” nu poate fi reținută în soluționarea cauzei, întrucât solicitarea cu întârziere a atributului fiscal de plătitor de taxa pe valoare adăugată, constituie contravenție conform prevederilor art.189 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, actualizată până la data de 23.12.2005, iar în conformitate cu prevederile art.156 și art.157 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, contestatoarea avea obligația de a declara și plăti taxa pe valoare adăugată, de la data de când a depășit plafonul de scutire a taxei pe valoare adăugată.

În consecință, organele de inspecție fiscală în mod corect și legal au procedat la colectarea taxei pe valoare adăugată aferentă veniturilor înregistrate în perioada 01.07.2005 – 31.10.2005, în sumă de lei și au acordat drept de deducere a taxei pe valoare adăugată aferentă bunurilor achiziționate la data de 31.10.2005, în sumă de rezultând diferența de taxa pe valoare adăugată în sumă de lei, motiv pentru care contestația urmează a fi respinsă ca neântemeiată.

Referitor la majorările de întârziere stabilite de organele de inspecție fiscală din Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr. emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., se reține că acestea reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul de natura taxei pe valoare adăugată, în sumă de lei, iar prin contestație nu se aduce nici un argument cu privire la modul de calcul al majorărilor de întârziere, în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei, aferente taxei pe valoare adăugată stabilită suplimentar de plată, urmează a se respinge contestația, conform principiului de drept „accesoriul urmează principalul”.

2. Impozitul pe profit

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații, se poate pronunța pe fondul cauzei, în condițiile în care contestația nu este motivată.

În fapt, în urma verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au procedat la recalcularea profitului impozabil aferent anului 2005, prin diminuarea veniturilor înregistrate cu diferența de taxa pe valoare adăugată pe care societatea avea obligația să o colecteze pe perioada 01.07.2005 – 31.10.2005, în sumă de lei. În urma recalculării a rezultat un impozit pe profit înregistrat și declarat în plus în sumă de lei.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că în anii 2006 și 2007 societatea înregistrează perisabilități peste limita legală, în sumă de lei, respectiv în sumă de lei, invocând în acest sens prevederile art.21, alin.3), lit.d) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și ale art.13, lit.a) din H.G. nr.831/2004 privind aprobarea normelor privind limitele admisibile de perisabilitate la mărfuri în procesul de comercializare.

Urmare a celor de mai sus, organele de inspecție fiscală, au procedat la recalcularea profitului impozabil atât pentru anul 2006, cât și pentru anul 2007. Astfel pentru anul 2006 au stabilit diferența de impozit pe profit în sumă de lei, iar ca urmare a faptului că la 31.12.2005 a rezultat un impozit pe profit recalculat și achitat în plus, în sumă de lei, pentru diferența de impozit pe profit mai sus menționată aferentă anului 2006, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea nu datorează majorări de întârziere.

Pentru anul 2007, organele de inspecție fiscală au stabilit diferența de impozit pe profit în sumă de, iar ca urmare a faptului că la 31.12.2006 a rezultat un impozit pe profit recalculat și achitat în plus, în sumă de), pentru diferența de impozit pe profit mai sus menționată aferentă anului 2007, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea nu datorează majorări de întârziere.

Urmare a celor de mai sus, respectiv că în sarcina societății, pentru perioada verificată s-a stabilit diferența de impozit pe profit în sumă de lei, iar conform constatărilor organelor de inspecție fiscală prezentate la punctul 1 societatea, prezenta la data de 31.12.2005 un impozit pe profit înregistrat, declarat și achitat în plus în sumă de, a rezultat un impozit pe profit achitat în plus în sumă de lei.

În drept, sunt incidente prevederile O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

Art. 206

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum și ștampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.

Art. 213

Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de **susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.**

(...)

(5) Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.”

De asemenea sunt incidente și prevederile Ordinului nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

„2.4. Organul de soluționare competent **nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept** pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv”

Față de prevederile mai sus citate se reține că, organele de soluționare a contestațiilor nu se pot pronunța pe fondul cauzei în condițiile în care contestatoarea nu a precizat motivele de fapt și de drept și nici dovezile pe care se întemeiază aceasta, iar din contestație nu s-au reținut motive și argumente incidente speței în cauză.

Totodată, prevederile pct.12.1 din Ordinul nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, stipulează următoarele:

“12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;[...].”

Având în vedere cele prezentate mai sus, în cazul în speță, organele de soluționare a contestațiilor nu se pot substitui contestatoarei cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal, astfel urmează a se respinge ca nemotivată contestația formulată de **SC SRL** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..2008 pentru suma de „ minus” lei reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar.

3. Referitor la contestația formulată împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. cauza supusă soluționării este dacă D.G.F.P. prin Serviciul Soluționare Contestații se poate investi cu soluționarea acesteia, în condițiile în care dispoziția privind măsurile, nu se referă la stabilirea de impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, ci la măsuri stabilite în sarcina contribuabilului, neavând caracterul unui titlu de creanță.

În fapt, prin Dispoziția de măsuri organele de inspecție fiscală au dispus înregistrarea în evidența contabilă a debitelor suplimentare, precum și a accesoriilor acestora stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..2008, respectiv taxa pe valoare adăugată, majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată și a impozitului pe profit achitat în plus.

În drept, sunt incidente prevederile art. 209, alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Serviciul Soluționare Contestații din cadrul D.G.F.P. Caraș-Severin, este competent să soluționeze:

„Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a deciziilor pentru regularizarea situației, emise în conformitate cu legislația în materie vamală [...].”

De asemenea, prevederile Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1939/2004 pentru aprobarea formularului Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție

fiscală, la pct.1 din Anexa 2 Instrucțiunile de completare a formularului "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală", cod 14.13.27.18, prevede :

„1. Formularul "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală" reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspecție fiscală în aplicarea prevederilor legale privind obligativitatea contribuabililor de a îndeplini măsurile stabilite. Nu va cuprinde măsuri referitoare la sumele pe care contribuabilii le datorează bugetului general consolidat al statului. ”

Întrucât măsurile stabilite în sarcina contestatoarei prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr., nu au caracterul unui titlu de creanță, se reține că soluționarea contestației pentru acest capăt de cerere intră în competența organelor fiscale emitente ale actului administrativ contestat. Serviciul Soluționare Contestații din cadrul D.G.F.P. nu are competența de soluționare a dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală.

Potrivit prevederilor art. 209, alin. (2) din O. G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se stipulează:

„(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente. ”

Prin urmare, pentru acest capăt de cerere, dosarul va fi transmis spre soluționare Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabilii Mijlocii, Activitatea de Inspecție Fiscală, în calitate de organ emitent al dispoziției de măsuri.

4. Referitor la contestația formulată împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr., cauza supusă soluționării D.G.F.P. prin Serviciul Soluționare Contestații este dacă se poate investi cu soluționarea acesteia, în condițiile în care prin decizia respectivă nu se stabilesc impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora.

În fapt, în urma inspecției fiscale, organele de inspecție fiscală au emis Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. 2008, în conformitate cu prevederile art.109, alin.(2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt incidente prevederile O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„ Art. 109

Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

„(2) La finalizarea inspecției fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde și diferențe în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspecției fiscale. **În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere. ,,**

„Art. 110

[...]

(3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii.”

“Art. 205

Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia [...]. “

“Art. 206

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

- a) datele de identificare a contestatorului;
- b) obiectul contestației;
- c) motivele de fapt și de drept;
- d) dovezile pe care se întemeiază;

[...].

(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal. “

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, se reține că pot fi contestate atât titlurile de creanță prin care s-au stabilit și individualizat creanțe fiscale cât și actele administrative prin care nu s-au stabilit impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat, contestațiile putând fi formulate numai de cei care consideră că au fost lezați în drepturile lor.

Totodată, lezarea interesului legitim trebuie demonstrată prin formularea unei contestații care trebuie să cuprindă obiectul, motivele de fapt și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază aceasta.

În situația de fapt și de drept mai sus prezentată, se reține că, **SC SRL** se afla în situația de a contesta un act administrativ prin care nu au fost stabilite obligații la bugetul general consolidat al statului, în raport de dispozițiile art. 205 alin.(2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, deci nu a fost lezată în vreun interes al sau. De asemenea, contestatoarea nu a motivat și demonstrat lezarea interesului legitim prin emiterea actului administrativ fiscal, respectiv a Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr

De asemenea, prevederile art.217 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

„Art. 217

(1) Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.”

coroborat cu prevederile punctul 13 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicat, aprobate

prin Ordinul nr. 519/2005 în ceea ce privește respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale, precizează la punctul 13.1 lit. d), următoarele:

„13.1. Contestația poate fi respinsă ca:

d) lipsită de interes, în situația în care contestatorul nu demonstrează că a fost lezat în dreptul sau interesul său legitim;”

Drept urmare având în vedere prevederile legale sus menționate pentru acest capăt de cerere contestația contestatoarei formulată împotriva Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr. 2008 urmează să fie respinsă ca lipsita de interes.

Pentru considerentele menționate mai sus și în baza art.145, alin (11), alin.(12), art.152, alin.(1), alin.(2), alin.(3), art.156, alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct.56, alin.(4), lit.b), alin.(5) din H.G. nr.44/2004 privind pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a [Legii nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, art.109, art.110, art.205, art.206, art.213, art.216 și art.217 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și comopletările ulterioare, precum și pct.12.1, pct.13.1 din Ordinul nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată se:

DECIDE

1. Respingerea, ca neântemeiată, a contestației împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. pentru suma de lei, reprezentând:

- lei- taxa pe valoare adăugată suplimentară de plată;
- lei- majorări de întârziere aferente taxei pe valoare adăugată suplimentare de plată.

2. Respingerea, ca nemotivată a contestației împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. pentru suma de „minus” lei reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar.

3. Transmitere contestației formulate de **SC SRL** împotriva Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr..2008, Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabilii Mijlocii, Activitatea de Inspecție Fiscală, spre competența soluționare.

4. Respingerea contestației formulata de **SC SRL**, împotriva Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr. .2008, ca lipsita de interes.